

ANUL XXI. (Seria II.)

Duminica, 15 Septembra n. (2 Septembra v.) 1901.

Nr. 17.

Apare la I și 15 a fie cărei lună st. n.
în Arad, Calea Archiduc. Josif 7.

Proprietar-editor: Dr. Ioan Suciu.
Redactor-responsabil: Nicu Stejărel.

Prețul abonamentului :	
Pe 1 an	6 coroane.
Pe jum. de an :	3 coroane.

MINA și LINA.

M. Drágám! Auzita! So was! La Cluj iar să decretat passivită. Schrecklich! Nu văd domniș din comité, că — zur Unglück! — passivitatea a luat horribles Dimensions pe state terenele vietii noastre.

Copii din făși — nu sug. **Studenti** — nu învăță. **Junii** — nu fac curte fetelor, nu aranjază petreceri, nu dansază. **Însurătei** — unglaublich — nici că se arată pe orizont, până nu ved un „Sparcassa-Büchel“. **Bărbați** — passivi după joc de cărții, passivi în lucru, passivi în toate. **Batrâni** — toți absolut en passivité Selbstverständlichkeit.

L. Ma chére! Să vede, că nu te pricepi la politică. Die Politik ist eine Kunst, meine liebste! Politica e maestría d'a zice una și a face — alta. **Moș Coroianu** zice: Să nu espunem poporul nostru a fi el corrupt cu bani. Politica n'are a fi izvor de căștig! **Președa** zice: Să nu ne lăsăm conduși de agenții lui Szell. Der fesche **Tschitschó** sagt: Goldigștii sunt trădători de neam, doavadă că nu cutează a conspira cu mine — cu Măglas și cu Hamsea.

M. Unglaublich! . . .

L. Să nu crezi însă, că afară de vre-o căți-va proști, Românașii nostri o se și observe passivitatea. Pe ascuns toți sunt activiști. **Copii din făși**, — cocheteară cu doica; **studenti** ocoleșc mereu școala de fete; **junii** proptesc tronul — din cafenele; **însurătei** — călăresc — pe papire; **bărbați** . . . du kennst ja Ihre Stikkeln, . . . — singur betrâni sunt passivi, freilich! nicht ohne Ursache.

M. Borzasztó!

Nostra Culpa.

În adunarea reuniunii învățătorilor rom. confes. finită în decursul săptămânei trecute, în Timișoara, o minoritate lăpădată de oră ce simț de rușine a provocat atare scene și scandaluri, încât bravul fruntaș român, unul dintre cele mai firme și mai respectate caractere a României întregi, dl. E. Ungurian, președintele reuniunii, a fost constrins să se retrage din trunțea reuniunii.

De odată cu aceasta știre am aflat și aveau, că ușații de sine, cu mare larmă și vuieț au primit la sinul lor pe noă alesul președinte, pe protopopul Putică.

Eram în petto să dăm în vîlăag acest cas scărboș, cuaſificându-l după merit, ca tot Românul de cinste să scuipe în față pe acei nemernici cari cociști ordinari fiind, cutează a purta numele cinstit de învățători români, iar poporenii lor se-ți scoată din sat cu druga, ca pe niște anarchiști criminali, înțelegem pe învățători, cari nu s'au sfid a se purta obraznic față de un bărbat probat al națiunii, cum este Emanuil Ungurian.

Fără, că nici protopopii Putică și Hamsea nu puteau se remână cruțați. Era doar naturală deducerea, că acești oameni mici de suflet, mari în patrimi trebue că ei să fi țesut conspirația formală, folosindu-se de învățătorii-agenți de bancă, ca de niște unele.

În acest moment primirăm însă știrea, că protopopul Putică, chiamat în adunarea tumultuantă, a desaprobat cu cuvinte aspre purtarea necuaſificabilă a cocișilor și li-a spus, că Român de cinste nu vor afla, care să primească a te fi lor președinte până nu vor espia — treziți din bețiă — purtarea lor scandaluoasă, prin cereri adenei de scuze.

Bravo frate protopoape! Adecă-te totuș mai aș cevaș simț și podoare. Nică e să se putea altfel. Si dacă te-am prezentat pânăcum că pe un om total înglodat în păcate și patim, bucuros recunoaștem, că mai avem speranță a te măntui pe seama omeminei de bine.

Nostra Culpa.

Mați nouă !!

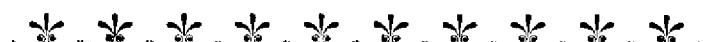
Nuințe de încheierea joi primirăm următorul telegramă:

Cimișoara. 10 oare seara Putică fericit că a scos pe Ungurian din presidenția. Magnum aldomăș; noul president și Vajk în extaz de bucurie, că li-a succes planul.

Și mați nouă.

În urma adevărului trist descoperist prin depeșă de mai sus, revocăm cuvintele „Nostra Culpa" și regretăm a fi fost atât de naivă, să credeam, că pentru suflete, ca ale lui Putică și Vajk și ale unelțelor lor ar mai fi din marea scandalelor — măntuire.

Redacția.

Naționaliștil veritabili.

Astăzi totă lumea românescă știe că de când cu alegerea de episcop, Aradani s'au vîndut, și din naționaliști ce erau, au ajuns niște simpli trădători, după cum cu prisos au dovedit-o dascaul Pampu, neprihănitul Dedu și alți ilustri necunoscuți. Mangra, Veliciu, Ciorogariu, Russu Șirianu s'au compromis adică total eând n'au vrut să-și dea voturile pentru Hamsea . . .

Noroc, că din întâmplare sunt în Arad și Români, cari nu și-au dat votul nici pentru Goldiș, nici pentru Mangra (adevărul e că nici nu au vot), ci țin sus, cu demnitate, steagul național. Corbi aceștia albi în septembrie trecută, au ținut o consfatuire intimă, despre care primim următorul raport.

Adunarea naționaliștilor veritabili s'a ținut într-o odaie scundă dela „Kánya". Csicsó, prezeșul, și prin acesta ține să demonstreze încontra naționaliștilor falși, cari se sfătuiesc de regulă la „Vas". Apoi și berea e mai bună la Kánya, căci e „friss csapolás."

După ce și-a consumat fiecare „Einspenner"-ul reglementar și s'a golit și a séptea rundă, Csicsó bate în masă cu fundul halbei și grăiește astfel:

„Înaintye dă a deschigye ședința, sum de părere că binye ar fi să deschigiem oblocul, că cam putye aici."

Flaszter Gyorgye: Fórye binye și Laji să nu mai füştöléscă aici Cubă cu trei crițari părechea, că prea amirósă.

Lajt (fără indignat): Da țineteți fleșea, că de undye să fumeghez tigari mai faine, când d'o septămâna n'am mai fost în esmisiune.

Csicsó: Tăcere, că acum io vorbesc. Veți fi știind fraților, că ne aproprim de alegeri. A scris-o per longum et latum organul nostru național „Centrula“

Mag Laș: Să trăiască!

Bendő Pista: Fogja be a száját mikor a preză beszél.

Csicsó: Așa dar am fost și eu chemat la gyilisul din Cluj, după cum veți fi citit în „Egyetértés.“ și m'am dus, pe spesele mele proprii, ca să mă inspiriez dela semizei nostri d'acolo, de Corolianu și alții martiri. Pot să vă dechiar că am petrecut bine, am prânzit la o masă cu toți mai-marii din Argeal.

Mag Laș: Hi, ce rău îmi pare că n'am fost și eu acolo.

Bendő Pista: Már megint jár a szája?

Csicsó: Si acum vă aduc hotărarea mai-marilor, care sună: să ascultăți de minye și să vă feriți de trădătorii arădanăi. Dacă ei hotărăsc pasivitatyea, noi să luerăm pentru activitatye și intors: dacă ei sunt activiști, noi să remâнем pasivi. Noi agyica să fim din principiu contra a tot ce vor ei, pentru că e dovedit, ei numai răul il vor scumpăi noastre năciuni.

Bendő Pista: E' már úgy van.

Csicsó: Să acum să ne împărtim pe cercurile electorale. Eu voi candida la Chișineu, unde am ajutorul bravului notar Varga din Socodor, să trânyesc astfel pe Veliciu, care să dat și el cu trădătorii, ba este chiar cap al lor. La Șiria voi candida ca să-i trag una zdravănă lui Russu, care-i și el omul lui Mangra. La Radna vreau să închid drumul lui Suciu și la Iosăsel lui Truța.

Mag Laș: Da nu crezi, frate Csicsó că pre acolo și toți alegătorii, popii și dascălii de legea ortodoxă și tu —

Flaszter Gyorgye. Nu fă, d-le Laș, chestie de confesie. Ce are a face: catoliei, reformați, cum suntem, vorba e, suntem întâi de toți Români de aici veritabil?

Lajt: Așa e, chiar dacă am fi de altfel născuți reformați și crescuți catolici. Ce are a face!

Csicsó: Săpoi am binecuvântarea Prae Sfinți-lui nostru Hamsea . . .

Mag Laș: Asta pe la Chișineu, Șiria și celelalte, nu mult plătește.

Bendő Pista: Már megint darál?

Mag Laș: D-le president! Cer ca domnul acesta umflat să nu mă terorizeze, că altfel îl umflu eu cum m'au umflat pe mine maistorii. Și apoi pretind vreodată cercuri pentru mine! Altfel ies din partid.

Csicsó: Te rog, te rog. Iacă, să te candidăm la Pecica, să-i facem năcaz lui Ciorogariu.

Mag Laș: Nu primesc. Acolo majoritatea o au Ungurii, cări merg cu Vásárhelyi.

Flaszter Gyorgye: Laritari! Dacă candidezi tu și onoratyele preză un discurs cum știe, ungurește, îl batem pe Vásárhelyi.

Bendő Pista: Ezt már magam sem hiszem.

Csicsó: Oră te candidăm la Sântana.

Măg Laș: Fratye Csicsó, nu mă face capătă: dör aici iarăși sunt Nemții în majoritate.

Lajt: Dar eu așă mai bine, ăla poate să te votizeze; Români, cări te cunosc, și așa nu-ți dai nicăi un vot.

Măg Laș: Ce-i astă? Insultă ori insinuare. Cer ca să te declară.

Lajt: Ia-o cum îți place.

Măg Laș: Așa? El bine, atunci, na! (Îl trage două palme, în cât îl vîră sub masă.)

Cei-lalți sar să-l rîdice pe tovarășul căzut victimă înfamiei guvernului.

Csicsó dă o telegramă, în care denunță guvernului, că „agenții, provocători“ au năvălit în sala de întrunire și au provocat scandal, ca să spargă astfel partidul.

„Eta ce se petrece sub egida: *lege, drept și dreptate*, Bravo, d-le Széll.“

Dela esamene.

— Întrebări din limba maghiară în Seminarul din Arad — curs pregătitor preparandial. —

Profesorul: Spune'mi un substantiv.

Preparandul: Flamură.

Prof. (restit): Ungurește!

Prof.: Zászló.

Prof.: (mânișos) Analizează!

Prof.: „Z“ — e literă din coadă a alfabetului . . .

Prof.: Ce coadă, mă prostule!

Prof.: Coadă adecă: litera Z e din coada alfabetului: și ce e din coadă, tot coadă rămâne! Așa aici zis Dta cătră noi.

Prof.: De gură știu că ești bun strengariule! Analizează mai departe!

Prof.: „ász“ — e tuzul (chețam) de dubă.

Prof. (cu furie): Mai departe.

Prof.: „ló“ — cal unguresc.

Prof.: Și tu măgar românesc — la loc dobitocule! Tot în coadă aici să rămâi.

Candidare mercantilistă în Pecica — romană.

Dafter Noghī: Jakhi-te voj Rumuny dhin Pécsko, adus īo la voi Chendi-dat. Strikátz hogy Éljen Szalai-Schlesinger.

Români: Álu!, Al Luī se fie! Dl Chendi alt om nī-ar fi dat.

Sermanul.

Pe piața Aradului s'a întemplat eri un incident groaznic.

Cânele unui macelar a mușcat pe un tiner necunoscut.

Rănitul a fost dus în Spital, unde însă n'a voit a-și descoperi numele, ci simplu numai atât a tradat despre sine, că el este individul, care scrie sub pseudonimul „un Român Adeverat“, în „Controla“, „Gazeta“, „Apostolul“, „Füles Bagoly“ etc.

— „N-a fost cumva turbat cânele, care a mușcat pe acest om“? — întreabă un Român din Spital pe medic.

— „E constatat, că n'a fost“, — respunde medicul.

— Atunci, punetă cânele sub pază, ve rog!

— Pentru-ce?

— Pentru-ca după mușcatura asta o se turbe pe sigur!

Sermanul — câne.

Dîr și Cîr.

Dîr: Te salut soațe!

Cîr: Zbogom, ortacule!

Dîr: Bagă seama: *ortace* se zice pe românește.

Cîr: Na, na, nu te ocoși aşa tare, că ești *doptor* din filosofie: te-am și ajuns pe jumătate.

Dîr: Cum-cum?

Cîr: Apoi î-s și eu *aă-tor*!

Dîr: Aă, aă de n'ar fi! Apoi nică autor nu ești, pentrucă traduci simplu pe românește o carte scrisă de altul.

Cîr: Uite la el! Nu mă las. Atunci sum *tradoctor*. Adecă mai mult decât doctor. Pe Crăciun am să scot carteă și apoi o să arat ești vărului Lați, lui Suciu și celor alături, *cine-s io!*

Dîr: Bine zici. Vezi ce ideă! Să ești mă puteam face în 3 zile *condoctor*, adecă mai învățăt decât î-s acuma. Să căte pițule crătam!

Escursiū după „Astra.“

Ea: Domnul meū, m'āi condus cu voia, ca să rēmâne singuri. Cu un cuvēnt: m'āi compromitat. Aī să mē ceri dela mama!

Ei: Cum?! Am doar deja o sotia!

Ea: Pardon, nu-i scuză! Aī să te divorțezi...

Păcălit.

Rabbi Chon se pusese odată să manânce de „tréfi“. La ajuns dorul să comită ceva „oprit.“ Pe când imbuca mai bine. Iacă Raisenberg, vine și l-prinde în flagrant.

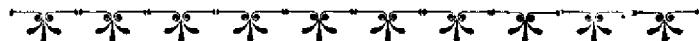
— Wos — iz?! Cei asta? . . .

— Î-ți plătesc 100 Kronen, numai să nu mă tradezi.

— Adă-le!

Rabbi Chon plătește. Raisenberg se pune la masă și strigă.

— Chelner! și mie un „Portion“!

MONOLOGURI POPEȘTI.

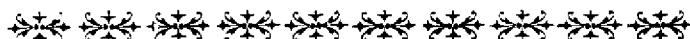
Popa Palade din Câmpeni (retras, după prânz, în salon, în ziua tăerii capului Sfântului Ioan): Sérbarăm și noi azi tăierea capului sfântului Ioan, și par că peste durerea pentru tăierea capului sfântului mai treceam eū cumva, dar peste tăierea capului precurorilor mele, peste asta nu pot trece de fel! Să taiu eū din ce ar fi al meū și să-i dau lui, lui popa nepopă pus peste mine. Asta, știu, e greu! Să fi sănătos vădicule dela Sighiș, și de te-ar fi ținut Dzeu și mai sănătos la Arad, să nu te fi amiroșit și noi, că mă făcuși pe mine unul să fiu ca ne-alți popi. Să fie la noi un popă cu două capete, sau popă cu contigație, cu etaj, eū popa adeverat, fundamentul, el contigație peste mine! Eu ales legal și întărit, el pus de preaosfințitul cu dela sine putere comânac mie în cap, să-i dau că și lui bucațuri la sérbători și crători, și odată în lună să-i las pe el domn în biserică mea, și a lui să fie tot, și eū, cel pus legal, să fluer a séracie! O, preaosfintită Tăiere a capului Sfântului Ioan, fă, ca pe când mai dai pe la noi să mă afli pe mine, séracul popă cu două capete, să mă afli cu capul tăiat, dar nu cu ăsta al meū, ci cu cel pus pajură peste al meū . . .

Popa Bârsan (după îngroparea generalului Bihoiu, ostenit, seara lângă foc): Dă-te colea în foc și tu lume prăpădită! Tot seri șeste minciuni de gazete (nici n'o să le mai abonez!), că lumea „fnainteașă“, „fnainteașă“. Da, fnainteașă în séracie și zgârcie! Îl drept, că u'am prea îngropat mulți „domni“, da de-or fi plătind toți domni cum me plătiră pe mine pentru ghinărariul ăsta de rumân, apoi Doamne apară! nu-i de-a te mai face popă. Mulțam Doamne că nu's mai tinér, că m'aș face mai bine bătător decât popă la Domn. Or muri de foame amârăti ăstia de popi tineri. Ce-or fi căpătând ei dela alți domni, când eū dela un ghinărariu am căpătat 6 pițule, zeu aşa: șase pițule! Tot mai bun românașii nostri ăstia de plugărimă, că tot natu lini dă un zlot întreg când merg și numai aşa în legău pe lângă popa celalalt la îngropăciune. Par că mi-i groază când o muri Dr. Mihu dela el n'o să capăt niciodată 3 pițule. Acușa-i mai bine să nu mai fi popă . . .

Dr. E. de Leményi. Zeu că nu-i gazetă fajină, ca „Telegraful“ ăsta, care aşa de frumos încurajază talentele începătoare. Știu, că prin vremi și „Familia“ facea aşa. Ea a publicat întâiuncă incercările lui Eminescu, iar după-ce, peste zece de ani, Eminescu deveni

mare, „Familiei“ i-să recunoște (la cerere proprie) ca merit, că a publicat lucrările cele fără valoare ale lui Eminescu (cele cu valoare, mai târziu, nu le a mai imbiat „Familiei“). Și e secretul viitorului, de nu să va recunoaște prin vremi și „Telegrafului“ din Sibiu de merit similar publicarea operatorilor mele de azi, pe căud voi devin și eu om însemnat în politică. Promit însă de pe acum a nu uita atunci să stăru, să se facă parte din acel merit și „Activitatea“ dela Orăștie.

Autentic.

Ce e cu neputință.

Ca Zászló se mulțumească Consistorului pentru „pasaport.“

*

Ca medicul să ţi nimerească — leacul.

*

Ca să nu te aperi, dacă o datorie făcută — trebuie să o și plătești.

*

Ca să primești cu dragoste în casă — creditorii

*

Că învățătorii să fie mai luminați după adunarea generală.

„Măgarii națiunel.“

Un toast ținut la banchetul reuniunii din astăzi.

Toastul Nr. I. Dl. Emanuil Măglas — fost ispravnic la „Trib. Pop.“, fost prim redactor la renumită fițuică „Veselia“ — fost mare încrezut și șef de cancelarie al D-lui Csicsó, — acum în cele din urmă bătrân fără vreme și neputincios ziarist în pensie, iar pensiunea și-o trage din fondul de rezervă a „Veseliei“, și din fărîmaturile ce cad de pe masa unor Domnî și călugări.

Măglas: „Domnilor Învățători! (Sgomot de: s'auzim! Toți să fac urechi, afară de fostul meu șef Csicsó, care își află altă ocupație prin fundul farfuriei ce-i stătea nainte)

Mă simt mândru (legănându-se ca trestia pe baltă), aici în mijlocul cununei învățătoarești, și Vă rog permiteți-mă (s'auzim! s'auzim!) să vin-

eu ca om mai tiner (foarte tiner!) a Vă vorbi în chestdi dăscălești (Vancu-Moldovan: trăiască) oară cu știu sarcinile și nevoile ce le pörtă dascălul român, eu D-lor, care urmăresc zilnic aferurile învățătoarești (prin toate birturile!) și țin cont de ele; — eu care știu sarena, povara, greumântul cel pörtă dascălul, și de aceea nu Vă supărăți (Doboș: Nu! nu! S'auzim!) când îmi ridic paharul în sănătatea cununei învățătoarești, în sănătatea acelora, cari pörtă greumântul națiunii, cun cuvînt în sănătatea „magarilor națiunii“ (Zgomot mare de: „să trăiască“ Vancu din Șega grăbește a-l felicită. Ceonțea ca președinte roșește și-i cere florinul, ear Csicsó nu și poate ascunde față în farfurie. (Doboș: „mâncaț-aș povestea!“))

*

Toastul isprăvit, vine chelnerul după florenul pentru banchet:

„Eu n'am avut banchet!“ Ear cătră vecinul său: „eu am venit numai să mă uit — cum mânâncă și beau — „M. N.“

V. Fuste.

ANONȚURI MICI.

Se caută un Român (să nu fie cumva puț de secuiu) care să privească și aseulte posajele mele fără a lătrece — rîsul.

Pentru ovății și aplaudările ce mi-ar aranja, primește plată deosebită.

Ofertele au să se trimită la adresa secretariului meu: Măglas.
100000—1.

Dr. Tsch-Tschö.

Un tiner ajuns să se desbrace din reverenda partată cu multă nechimare, i-și vine cu preț redus: o reverendă, o rassă călugărească, o camilafă, un briș de 3 metri lungime, 6 fotografii în ținuta de monach și diferite copii neantentice despre esamene și colocviu. Reflectanții să se adreseze: Post restaure Arad.

60—2.

Evghenie.

Avis Friseurilor.

Deshrăcat din reverendă, n'am lipsă do barba mea tutioasă. O vind cu chilă. Material minunat pentru matrate.

Adresa :

70--19

Ipolotam.

„Ham-Ziana“

AGENTURĂ ZIARISTICĂ

firmă improtocolată la poliția. Tinde la seducerea și corumperea poporului român din diecesa neuniată a Aradului. Director executiv:

MANUILĂ MĂGAR-LAS

Colaboratori interni: Prota Puterici, savantul: Dr. Tshitschók, flesnitul: F. Ozecuș, spionul: Pr. Oka. — **Colaboratori esterni:** B. M. Ocșan, R. P. Otariu, V. D. Oniga și alții.

Publică ori-ce: porcii, împertinențe, minciuni, calumnii, falsuri.

Organul principal:

„Controla“

din Timișoara.

Agentura noastră are legături cu „Magyar Szó“, „Tribuna“, „Egyetértés“, „Activitatea“, „Arad és Vidéke“, „Gazeta“, „Füles Bagoly“ și „Apostolul“.

Face politică de tot soiul:

Activistă, passivistă, în-si ne-infrațită, liberală, agrară și mercantilă.

T a c s e:

Atac murdar în contra capuluț diecesei	100	Cor. — fileri
Atac și mai împertinent	200	" — "
Balecare contra grupei Mangra-Ciorogar	50	" — "
Articol vehement contra consistoriului întreg	75	" — "
Pentru împertinențe mai mici, furișate la rubrica „diverse“, ori „Mai nou“ (ne indestulim și cu câteva sugări date, ori câteva păhare de bere plătită directorului nostru executiv)	—	" 60 "

Spre orientare ne provocăm la sprijinul de care ne bucurăm din partea mușafirilor noștri: Arone dela Bodrog și B. M. Ocșan din Curtici. Poftim a li cere referințe. La comande mai mari — rabbat.

Români, cel fără simț și rușine — spriginiți-ne!

ELECTORALIA.

Direcția unei associații de consum „Passivitatea“ a ținut în una din zilele trecute o ședință în Cluj.

Președintele a deschis ședința cu un discurs despre „însomnă detenatorilor“ făcând paralel foarte potrivită între ei și între noi, cei cu un picior în „somnul vecinie“.

Directorul executiv, ginerele lui president a substerunt bilanțul spre aprobare. Iată-l:

ACTIVE.

BILANT PRO 1896—1901.

PASSIVE.

Certuri	10000	Bani mâucați	3000000
Tradări	50000	Membri învrajbiți	100000
Patimăși	100000	Suflete demoralizate	3000000
Ambiți proaste	60000		
Organizație	0		
Saldo passiv	5880000		
	6100000		6100000

Notarul adunării, nepotul directorului executiv arată, că în înțelesul acestui frumos bilanț să votăm încredere presidentului și directorului executiv. Este adeca mai mult ca sigur, că suntem și avem să remăinem în vecii vecilor passivi.

În ce privește tantiémele, acele vor fi acoperite din venite ne-(pre)văzute.

Bilanțul se va publica în curund în toate foile naționale.

Vivat „Passivitatea“.

PROSPECT.

„Tabelele de părete“ ilustrate cu icoane, în 2 colori, așa că pe fiecare Tabelă „noul sunet“ adeca litera nedesvoltată și neînvățată, este desemnată cu roșu, întocmite de sub serisul, a cărui apărut în a III-a ediție.

„Seria întrégă 18 Tabele împreună cu „Metodul de procedere“ costă: 8 Corone. Pentru orientare On. Publice și a On. colegi învățători, constatez, că aceste „Tabele“ sunt recomandate de Ven. Consistoriu din Arad, pentru scoalele poporale din diocesă, și aprețiate de On. „Academie Română“, prin următoarea scrisoare, ce las să urmeze:

„Academie Română.“

București 1897. Februarie 26.

Nr. 8586,

Domnule!

Academia Română a primit cu deosebită plăcere exemplarele din a doua ediție a „Tabelelor pentru scoalele poporale“ întocmite de Domnia Voastră. Lucrarea ce ați făcut este vrednică de toată lauda. Ea corespunde unei necesități reale și va aduce mari foloase.

Vă exprimăm deci în numele Academiei mulțumirile sale pentru trimiterea seriei complete a celor „Tabele“ pentru biblioteca sa și Vă rugăm să primiți încredințarea distinsă noastră considerațuni. — (Subscris) Președintele . . . și Secretariul General.

SERIA TUTUROR SERIERILOR MELE.

1. Micul Abecedar 18 tabele de părete	8 Corone.	12. Istoria naturală ediția VI.	40 fil.
2. " P. I. ediția IX. p. I. an	40 fil.	13. Geografia P. I. ediția IV. (cl. III și IV.)	40 "
3. " P. II. " V. p. II.	40 "	14. Istoria Ungariei, " II. (cl. IV. și V.)	40 "
4. " Legendar P. III. " V. p. III. și IV. an 60 "	60 "	15. " Universală, (clasa VI)	40 "
5. Exerciții intuitive ediția III., p. învățători	60 "	16. Abecedar german român	40 "
6. Metodul de procedere, la Abecedar p. înv.	40 "	17. Istoria R-lor	60 "
7. Limba română (grammatică)	60 "	18. Micul gratulant	60 "
8. Economia, ediția VI. (clasa IV., V., VI.)	40 "	19. Cântările Vitleemului	20 "
9. Socota, P. I. ediția IV.	40 "	20. Învățătură despre banii noui	04 "
10. " P. II. " II.	40 "	Lipova (B. Lippa)	
11. Tabelele, măsurile și banii, ediția III.	12 "		

Ioan Tuducescu.